

מ"ת 28668/11/17 - מדינת ישראל נגד סמיח אבו טאיע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 28668-11-17 מדינת ישראל נ' אבו טאיע (עציר)

לפני כבוד השופט רועי פרי
המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נורית פרחי

נגד

המשיב:
סמיח אבו טאיע (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 - (להלן: "**חוק המעצרים**").

הבקשה הוגשה לצד כתב אישום המייחס למשיב עבירות של פציעה כשהעברין מזוין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, החזקת סכין - לפי סעיף 186(א) לחוק, תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

2. למקרא כתב האישום, עולה כי המתלון - ג א ש, הינו בעל חנות ירקות ברחוב --- פינת ---- ביפו. ביום 23.10.17 בשעה 14:55, שהה המתלון בחנותו ביחד עם אחיו ה. באותן נסיבות הגיע המשיב לחנות והחל לתקוף את המתלון בדרך שאינה ידועה במדויק ועל רקע שאינו ברור.

בהמשך, רץ המשיב לעבר חניה המצויה מעברו השני של הכביש, וכעבור שניות יצא ממנה כשהוא נוהג ברכבו מסוג טנדר "איסוזו".

המשיב נהג רכבו במהירות אל תוך חנותו של המתלון, תוך שפגע בעוצמה רבה בדוכני הפירות, כשאחד מהדוכנים פגע בגופו של המתלון והעיפו לאחור.

בהמשך נמלט המשיב עם רכבו מהמקום, ובשעה 15:04 או בסמוך לכך שב לחנות, כשהוא לבוש בעליונית וחובש את כובעה על ראשו (קפוצ'ון) וסכין שלופה בידו.

המשיב החל לבצע תנועות דקירה באמצעות הסכין, כשהוא מתקרב אל המתלון, ובאחת הפעמים הצליח לדקור את המתלון באזור בית החזה.

עמוד 1

המתלונן ואחיו הצליחו לבסוף להניס את המשיב מהחנות, או-אז רץ המשיב על גבי רחוב אסף הרופא, לכיוון מערב. המשיב פשט, בגינת שעשועים סמוכה, את העליונית שלבש והסתירה מתחת למגלשה במקום.

כתוצאה מהתקיפה הובהל המתלונן לביה"ח וולפסון, שם אובחן כסובל מחתך דקירה בבית החזה אשר הצריך תפירה בהרדמה מקומית.

3. הסנגור המלומד טען כי אין בנמצא ראיות לכאורה כנגד המשיב. לדידו התשתית הראייתית רעועה, מרובה במחדלי חקירה. המתלונן ואחיו אינם יודעים לספר מיהו הדוקר, לא נתנו דעתם לפרטי הלבוש של הדוקר, משטרת ישראל לא טרחה לשאול אותם בדבר היכרותם עם המשיב או למצער הציגה בפניהם את תמונתו. המתלונן טען כי נדקר מאחור בעוד התייעוד הרפואי מלמד על דקירה מלפנים. בני המשפחה אינם יודעים לספר דבר בדבר זהותו של הדוקר.

בשיחה למוקד המשטרה שבוצעה לטענת המשטרה ע"י ה בה מציין כי "יש פה מישהו ששובר את המקום...בואו הוא דקר את אחי", אין אזכור בתמליל לשמו של המשיב, ומזכר מאוחר אינו מדויק מבחינת הדברים שנשמעים בשפה הערבית.

הפריטים שנמצאו בגינת השעשועים נמצאו ע"י ילדים, שכלל לא נחקרו ואלה לפי הטענה העבירו את הפריטים לידיו של אביהם, מר עיסא יתים, שהניחם בתוך שקית, והנה הפלא ופלא, פריטים אלה חזרו אל מתחת למגלשת הגינה בצילומי המז"פ. הסנגור המלומד כיוון "לזיהום הזירה". גרסת מי שמצא את הפריטים הינה בבחינת עדות מפיי השמועה, שכן ניזון המה מדברי ילדיו. לא ניתן באמצעות סרטוני האבטחה לזהות את המשיב, באשר לשלושת האירועים, לא ניתן לשייך את הטנדר שנראה בסרטונים לטנדר של המשיב, שנתפס מספר ק"מ מהמקום, לא ניתן לזהות את מספר הרישוי של הטנדר והפגיעות שבו אינן תואמות לנסיבות.

חוו"ד מז"פ לעניין העליונית הינה חוו"ד ראשונית ואינה מספקת.

בצמוד לחנות הירקות של המתלונן קיימת חנות לטלפונים ניידים שהמשטרה לא טרחה ליטול ממנה את סרטוני מצלמות האבטחה לעניין האירוע. אין בנמצא חוו"ד של בוחן תנועה לעניין השוואת הנזקים שבין הטנדר שנמצא לדוכן המתלונן.

באירוע הראשון של התקיפה, לבש התוקף מכנס קצר וחולצה שחורה ואילו באירוע השלישי של הדקירה הדוקר לבש מכנס ארוך וחולצה כחולה עם קפוצ'ון.

בנסיבות אלה עתר הסנגור להורות על שחרורו של המשיב למעצר בית בבית אביו בכפר קאסם, בפיקוח האב.

4. התובעת המלומדת הציגה באולם את סרטוני מצלמות האבטחה (העירוניות) המתעדים את שלושת האירועים, המופיעים על פני כתב האישום. הפנתה לתיק החקירה, לעובדה שהמשיב מתגורר מול חנותו של המתלונן, לזמן הקצר שחלף בין האירועים, תפיסת העליונית עליה נמצא DNA של המשיב, כאשר עובר לדקירה נראה אדם היוצא מאותו שביל המוליך לביתו של המשיב. הטנדר השייך למשיב נמצא ביפו בהמשך בליל האירוע שעליו סימנים המתאימים לטנדר שנראה בסרטון מתנגש בחנותו של המתלונן.

העליונית שנמצאה מתאימה לעליונית שבסרטון, אותה לבש הדוקר, כמו כן בכיס העליונית נתפסו מפתחות לביתו של המשיב.

ממזכר של שוטר ששוחח עם אימו של המשיב, עולה כי בנה יצא מביתם כשפניו מועדות לכיוון חנות הירקות, זמן קצר עובר לאירוע. קיימת שיחה מהטלפון של ה למוקד 100 בו נשמעת מעין קללה ושמו של המשיב. המשיב לא שת"פ בחקירותיו ולא נתן הסברים לממצאים השונים.

5. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, צפיתי בסרטוני מצלמות האבטחה שהוצגו בפני ועיינתי בתיק החקירה, מצאתי לקבוע כי באשר לאירוע הראשון (תקיפת המתלונן) - אין בנמצא ראיות לכאורה.

באשר לאירוע השני (אירוע התנגשות הטנדר בדוכן הפירות של המתלונן) מצאתי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה, המבוססות על ראיות נסיבתיות, כאשר מצאתי כי קיימת חולשת מה בראיות.

באשר לאירוע השלישי (אירוע דקירתו של המתלונן) מצאתי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה בהתבסס על הראיות הנסיבתיות הקיימות.

אכן במכלול הכולל של שני האירועים קיימת חולשת מה בראיות, **בהינתן מחדלי חקירה קיימים, שאיני יכול להתעלם מהם**, עם זאת אין בכוחם "להפוך את הקערה על פיה", כדרישת הפסיקה, בשלב זה של הדיון, כהליך ביניים, והדברים מקומם להתברר בתיק העיקרי.

במדרג האירועים, באירוע השלישי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה יותר מאשר באירוע השני.

7. בשולי הדברים אציין כי בין הדיון שהתקיים ועד להחלטתי זו, הגישה ב"כ המבקשת לבית המשפט חוו"ד סופית מטעם המעבדה הביולוגית מז"פ/מטא"ר, נתון שלא היה בנמצא בעת טיעוני הצדדים, ובכך עוצמת הראיות לכאורה הקיימות לעניין האירוע השלישי גברה.

8. עניין לנו באירוע מתפתח, המחולק לשלושה אירועונים כאמור - תקיפת המתלונן מחוץ לחנותו. הפסקה. הגעת הטנדר לחנותו של המתלונן ובתוך כך התנגשות בדוכן הפירות של המתלונן. הפסקה. דקירת המתלונן ובריחה.

המתלונן ואחיו כאמור אינם שופכים אור על זהותו של התוקף/נהג הטנדר/הדוקר.

הסנגור המלומד, ובצדק, אינו חולק על עצם קרות שלושת האירועים, טענתו אחת - המשיב אינו התוקף, נהג הטנדר או הדוקר. עניין לנו בראיות נסיבתיות רצופות חללים עם השלמה פרשנית של התביעה לצד מחדלי חקירה מהותיים ומכאן אין בנמצא ראיות לכאורה במידה מספקת, **אליבא**

דסנגור.

9. באשר לאירוע הראשון כאמור באשר לזיהוי המשיב כתוקף, מצאתי לקבוע כי אין בנמצא ראיות לכאורה. האדם הנראה מגיע לחנות, עלי סרטון האבטחה, לבוש בבגדים קצרים, (חולצה קצרה כהה ומכנס קצר) השונים מרחק מזרח ממערב, מבגדיו של הדוקר, עלי האירוע השלישי, וללא עדות או ראיה תומכת בזיהוי שכזה ברמה מספקת - אין בנמצא ראיות לכאורה. לא ניתן מצפייה בסרטון זה לזהות את אותו אדם כמשיב.

מצאתי להעיר לתביעה באשר לאופן ניסוח סעיף 3 לכתב האישום: **"...והחל לתקוף את המתלונן בדרך שאינה ידועה במדויק ועל רקע שאינו ברור"**. כיצד אמור נאשם להתגונן בפני סעיף אמורפי שכזה? כיצד בוצעה התקיפה? לתקיפה יש הגדרה עלי חוק העונשין, בסעיף 378 לחוק, ויש באמצעותה לציין את דרך התקיפה.

10. באשר לאירוע השני, אין מחלוקת כי בערבו של יום האירוע נמצא רכבו של המשיב ביפו. אין מחלוקת כי המדובר בטנדר מסוג "איסוזו" בצבע ירוק. ברכבו של המשיב נמצאו סימנים הדומים לסימנים של טנדר ה"איסוזו" הירוק שנראה בסרטון מתנגש בדוכן הפירות של המתלונן ולאחר מכן בורח מהמקום. ראשית המדובר באותו סוג של טנדר ובאותו צבע. נצפתה מדבקה בחלקו האחורי התחתון של הרכב, שנמצאה גם בטנדר המשיב, מדבקות הצד (הלבנות) וסימן מעיכה קדמי, ע"ג מכסה המנוע, שנראה בסרטון מצלמת האבטחה ונמצאו ע"ג הטנדר של המשיב שנתפס כאמור.

בהינתן כך, וכאן אפנה לסרטוני האבטחה ולתמונות המוגדלות שהוציא רס"ר עופר דנדקר, בהחלט עניין לנו **בראיות נסיבתיות מספיקות להליך הביניים שבפניו**, המקימות לצד שתיקתו ואי שיתוף הפעולה של המשיב בחקירותיו עם ממצאים אלה ראיות לכאורה למיוחס לו באירוע השני.

עם זאת מחדלי החקירה, הקיימים כבר עתה, מלמדים על חולשת מה בראיות. שכן בסרטון האבטחה לא ניתן לזהות את מספר הרישוי ובתוך כך אין בנמצא חו"ד התאמה או דוח בוחן תנועה אשר ערך השוואה מקצועית בין הסימנים הדומים ובין הנזקים שנמצאו בטנדר של המשיב לבין דוכנו של המתלונן. כך למשל, מהות הנזקים ומשמעותם, גובה הדוכן אל מול צורת וגובה הסימן/הפגיעות בטנדר וכיו"ב, וברי שבסרטון לא ניתן לזהות מי הוא הנהג.

11. באשר לאירוע השלישי, מצאתי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה הגבוהה מהאירוע השני. גם כאן התביעה מתבססת על ראיות נסיבתיות.

ראשית העובדה כי המשיב אכן מתגורר בסמוך (רחוב מול החנות). היטיב לתאר זאת רס"ר עופר דנדקר בתמונותיו, לענין מפת "אזור הדקירה". המשיב מתגורר ברחוב מול החנות. בסרטון נראה אדם יוצא משביל אל רחוב, לבוש במכנס שחור ארוך ובעליונית כחולה שחורה עם פסים לבנים

בשרוולים חבוש בקפוצ'ון כחול לראשו. כאן יש לציין את מזכרו של **רס"ב דרור יחבס** מיום האירוע. הלה הגיע ביחד עם שוטרים נוספים לביתו של המשיב, דקות לאחר האירוע השלישי (15:06). עובר לכך היה בזירה ואחד המתקבלים לצד החנות סימן לשוטר כי החשוד ברח לכיוון מערב ע"ג רחוב אסף הרופא. אימו של המשיב נשאלה היכן המשיב והשיבה כי זה עזב את הבית לפני מספר דקות לכיוון חנות הירקות **"והיא שמעה צעקות וריב ולא יודעת מה הסיבה הנ"ל מסרה לי שהיא לא יודעת מה לעשות אתו שהוא בלגניסט"**.

כאמור בנתיב הבריחה של הדוקר, קיימת גינת שעשועים ששם נמצאה בין היתר העליונית השחורה כחולה לבנה (עם הקפוצ'ון הכחול), כשלצדה מפתחות ומצת. נמצאה התאמה בין המפתחות לדלת ביתו של המשיב. בגדיו של הדוקר נמצאו דומים לבגדים אותם לבש המשיב, עת צולם לאלבום המשטרתי בתחנת תל אביב צפון ביום 1.3.17.

כאמור העליונית נדגמה ונמצא פרופיל DNA המתאים למשיב. **"בחומר שנדגם מהקפוצ'ון...התקבלו פרופילי DNA שונים שמקורם ביותר מפרט אחד...בתערובות אלו קיים פרופיל בולט זהה, התואם את פרופיל ה-DNA של סמיח אבו טאיע..."**. שיחות הפרטים נאמדת באחד ליותר ממיליארד פרטים - ראו חו"ד פקד יעקב משיח מהמעבדה הביולוגית.

12. בנוסף, התקבלה שיחה למוקד 100, מהטלפון של ה, עפ"י הנטען הלה הזעיק את המשטרה, תוך שנשמעו צעקות בשפה הערבית והלה אמר למוקד: "יש פה מישהו ששובר את המקום...בוא הוא דקר את אח שלי בוא". במזכר של השוטר איתי גולדנר נרשם כי בעזרת חוקר דובר ערבית תומללו המשפטים שנאמרו בערבית, שם המודיע מקלל ואומר את השם: "סמיח" (שמו של המשיב, ר.פ.).

13. כאמור לא נעלמו מעיני טיעוני הסנגור המלומד בדבר מחדלי החקירה ולאופן תפיסת הפריטים (המפתחות והעליונית) בגינת השעשועים, עם זאת כאמור ענייני מהיימנות ומשקל מקומם יפה לתיק העיקרי.

בעניין זה אפנה לדוחות השוטרים, לתמונות מז"פ בדבר תפיסת הפריטים ולהודעתו של עיסא יתים מיום 30.10.17. ילדיו של זה סיפרו לו על אדם עם סכין ומעיל **"הוריד את המעיל עטף אותו וזרק אותו מתחת למגלשות והלך"**. אכן דבריהם של ילדיו של הלה, מהווים עדות מפי השמועה, עם זאת עד זה בהחלט יכול להעיד על מציאת הפריטים, שכן הוא אשר אספם בעצמו מתחת למגלשה, ומתאר כיצד הכניסם לשקית ומסר אותם לשוטר.

14. סוף דבר, מצאתי כי באשר לאירועים השני והשלישי קיימות ראיות לכאורה במידה מספקת. לעניין האירוע השני מצאתי חולשת מה בראיות ואילו באשר לאירוע השלישי עוצמת הראיות לכאורה גבוהה מאשר האירוע השני.

עניין לנו בפרץ אלימות תוך שימוש ברכב ובסכין, ומכאן קמה ועולה עילת מעצר מסוג מסוכנות סטטוטורית עלי

חוק המעצרים. אי שיתוף הפעולה של המשיב בחקירותיו אך מחזק את הראיות כנגדו ובתוך כך מגביר המסוכנות הנטענת בהליך ביניים זה.

15. המשיב כבן 31, לחובתו עבר פלילי הכולל 9 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית והחזקת נשק שלא כדין. ריצה מאסרים בעברו, תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים.

16. לאור קביעותי אלה באשר לראיות לכאורה ולעילת המעצר, המשך הדיון ייערך במועד הקבוע.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ח, 30 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.